

Irene Ferrero, escriptora: "Cal treballar 40 hores a la setmana durant 40 anys?"

Autopublicat a Amazon aquest any, «Com jubilar-se als 42» és el debut literari de l'autora

Per què escriure un llibre? Per donar a conèixer el que he fet i que altres en tinguin un testimoni. És autobiogràfic? No exactament. Jo no era assalariada, tenia un negoci d'artesanía i feia saquets tèrmics. Però tot el que passa ho he fet. Un exemple és que jo també vaig viure en un hotel per estalviar, com s'explica al llibre. He lligat els esdeveniments perquè el relat fos coherent i els canvis respecte a mi tenen el propòsit de fer que el lector s'hi senti més identificat. Per això parla en masculí? No. Escollir el maculí és una decisió personal. Ara es fa servir molt el femení, fins i tot davant d'un grup gran de gent. Em sorprèn. I si tots podem parlar amb el gènere que volem, doncs jo també. El llibre és un mètode pràctic per a tothom? Cada situació és diferent. No tothom vol jubilar-se: hi ha persones que, sense feina, decauen. Però penso que quan algú es proposa alguna cosa la pot fer. Sempre que sigui la seva prioritat. La prioritat ha de ser l'estalvi? L'estalvi sistemàtic. Tenir diners estalviats per si passa qualsevol cosa, un fons d'emergència. Però només té sentit guardar els diners quan els entenem com una eina per a fer allò que ens agrada i no com un instrument per al consum. Es consumeix massa? Sí. És un problema, i un dels grossos. Crec que la majoria de nosaltres vam gastar-nos el primer sou en un bé de consum. I és com una roda: treballem per consumir i, com més diners guanyem més consumim i hem de treballar més. Falta educació financera? Sí. Ens falta a tots. Crec que l'educació financera hauria de ser una assignatura a l'escola. Els centres educatius ens preparen per estudiar i treballar, però no ens expliquen que els diners, al banc, perden valor ni que els diners fan més diners. Tampoc es potencia la cultura emprenedora, tot i que a Catalunya hi ha més petites empreses i micronegocis que a la resta de l'Estat. Si tothom tingués més educació financera molta més gent podria deixar de treballar o reduir la jornada i dedicar-se a allò que el fa feliç. És aquest l'objectiu? Si treballes vuit hores al dia, quan tornes a casa, ja no et queda energia per a fer res. Estic convençuda que si una persona deixés de treballar durant un any de la seva vida descobriria moltes aficions. Personalment, crec que moltes persones treballen per consumir i no es replantegen que hi ha una altra manera de fer les coses. «Les crisis ens mouen a canviar les coses, ens fan més creatius per sobreviure» és una frase del seu llibre... La Covid n'és un exemple. De la pandèmia en van sortir moltes idees i negocis nous perquè ens vam veure abocats a una crisi, al canvi, i ens vam haver d'adaptar. Quan les coses van bé, anem fent la viu-viu. Amb els diners passa el mateix: cal voler un canvi per reflexionar sobre com els podem fer servir. És aquest el propòsit del llibre? Convida a reflexionar. Cal treballar 40 hores a la setmana durant 40 anys? Amb una mica de coneixement això pot canviar. El llibre vol ser complementari al canvi. Les ganes d'aprendre i el propòsit de tenir una nova vida són l'essencial. També cal dedicar-hi temps. No s'obté rendiment en un dia. Com ho va aconseguir? Amb el meu negoci jo treballava els sis mesos d'hivern i els altres 6 mesos d'estiu els dedicava a buscar la manera de deixar de treballar. La clau va ser un curs de finances de quatre hores que vaig fer a la Cerdanya. El professor va recomanar una bibliografia i me la vaig llegir tota. I va pensar en pisos de lloguer? Els lloguers són una necessitat. Si més persones invertissin en lloguers hi hauria menys cases buides. Hi ha molts pobles amb cases desocupades que no estan al mercat de lloguer. La gent té por de perdre els diners, però invertir en lloguers és un bé per la societat perquè augmenta l'oferta. També en zones tensionades? Depèn de la situació de l'habitatge. No és el mateix comprar per llogar que comprar per vendre. L'especulació és un altre tema perquè no proporciona llar a ningú. «Les oportunitats hi són, si no les aprofites tu, ho farà un altre» és una altra frase del llibre... A mi m'ha passat amb els anuncis immobiliaris. Veia apartaments i, com que no en sabia prou, no m'adonava de quins eren oportunitats i de quins no. Però algú que en sap, sí que les veu. Ara ja n'he après. Els lectors també n'aprenen? Sé d'un cas concret d'un home que va rebre una casa en herència. La tenia

llogada, però no sabia que en podia calcular la rendibilitat. Ho va aprendre llegint-lo. El benefici era de l'1,5% i, ara, com que és molt baix, es planteja vendre-la. Només es pot llegir en català? A finals d'any el traduiré al castellà. També serà autopublicada, perquè així puc fer jo tot el procés i crec que obrir-me al mercat espanyol és una bona decisió: a l'Estat la crisi existencial i de l'habitatge és una situació compartida. Continuarà escrivint? M'estic plantejant publicar un llibre per al públic adolescent que parli d'educació financera. Escrivint vull mostrar que hi ha altres maneres de viure més enllà de treballar per consumir. Irene Ferrero Com jubilar-se als 42: El mètode pràctic d'estalvi i inversió per aconseguir la llibertat financera a qualsevol edat Amazon, publicació independent 13,48 euros (edició en paper) i 3,10 euros (edició kindle)

Font del document:

<https://www.diaridegirona.cat/cultura/2026/08/12/irene-ferrero-escriptora-cal-treballar-133294574.html>